

De mening van zorgprofessionals over het verstrekkingprotocol voor beenprothesen (PPP-been)

Aanleiding: Het Protocol Prescriptieproces Beenprothesen (PPP-been) wordt gebruikt bij het voorschrijven en leveren van beenprothesen. Het PPP-been bestaat uit verschillende onderdelen. Samen brengen deze zo goed mogelijk de hulpvraag en situatie van de prothesegebruiker in kaart. Dit helpt om de keuze voor de prothese goed te onderbouwen. Nu is het protocol nog een los document.

Er is behoefte aan een digitale versie. Een digitaal protocol maakt het voor professionals gemakkelijker om het protocol te gebruiken en gegevens uit te wisselen. Zo kan de zorg voor prothesegebruikers beter worden.

Doel van het onderzoek: Het doel van het onderzoek was om te bepalen wat professionals vinden van het PPP-been. Er is gevraagd hoe zij het protocol nu gebruiken, welke problemen ze tegenkomen en wat beter kan. Met deze informatie kan het protocol omgezet worden naar een digitale versie die de prothesezorg verbetert en beter aansluit bij de praktijk.

Uitvoering van het onderzoek: In december 2024 heeft de Werkgroep Digitalisatie PPP-been van de ProtheseAcademie een enquête gestuurd naar revalidatieartsen, orthopedisch technologen, fysiotherapeuten, physician assistants en zorgverzekeraars. De vragenlijst had meerkeuzevragen en open vragen. De antwoorden op de meerkeuzevragen zijn geanalyseerd per beroepsgroep. Uit de open vragen zijn belangrijke uitspraken gehaald. Deze zijn samengevat in veelvoorkomende thema's. Ook hierbij is gekeken naar verschillen tussen de groepen.

Resultaten: In totaal deden 44 mensen mee: 19 revalidatieartsen, 12 orthopedisch technologen, 9 fysiotherapeuten, 2 physician assistants en 2 zorgverzekeraars. 88,6% van hen geeft aan het PPP-formulier in te vullen. Ongeveer de helft doet dit vóór het prothesetraject, 41% tijdens het prothesetraject. 82,1% voegt het formulier toe aan het Elektronisch Patiëntendossier (EPD). Een EPD is een digitaal systeem waarin de medische gegevens van een patiënt worden opgeslagen en beheerd. Sommige onderdelen van het formulier vinden zij nuttig. Bijvoorbeeld wat gebruikers graag willen kunnen met de prothese, de medische gegevens en het verwachte niveau van functioneren van de gebruiker. Meer dan 85% vindt deze onderdelen belangrijk. Andere onderdelen van het protocol, zoals de fase waarin gebruikers de prothese gaan proberen en de nabespreking over de prothese, vindt meer dan 60% van de professionals in de huidige vorm onnodig of belastend.

Veel professionals willen een korter en duidelijker formulier dat beter werkt met het EPD. Toch vindt 70% het formulier een goed hulpmiddel voor het voorschrijven van een prothese. 30% vindt het te ingewikkeld. 77% zegt dat financiering geen invloed heeft op het invullen van het formulier, maar 23% vindt van wel.

Conclusie: Uit het onderzoek blijkt dat de meeste professionals het PPP-formulier een goed hulpmiddel vinden voor het voorschrijven van beenprothesen. Toch zien zij ook verbeterpunten. Het formulier is lang, soms onduidelijk en heeft volgens hen overbodige onderdelen zoals 'stepped care', 'probeerfase' en 'evaluatie'. Veel professionals willen een korte en duidelijke versie die beter te combineren is met het EPD.

Kortom: er is behoefte aan een eenvoudig, digitaal formulier dat beter past bij het dagelijkse werk.

Belangrijk voor zorgprofessionals en gebruikers: Zorgprofessionals willen het PPP-formulier verbeteren. Door het formulier digitaal te maken, kan prothesezorg worden verbeterd. Daarvoor is ook de mening van prothesegebruikers van belang.

Door: Sophie van der Veen, Cojanne Wienk-Kars

Fontys Hogeschool Mens & techniek - Orthopedische Technologie

Mocht u interesse hebben in het uitgebreide verslag, neem dan contact op met
prothese-academie@rev.umcg.nl